

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2018. december 2.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

ÜDVÖSSÉGÜNK FEJEDELME

Énekek: 8,1. 4.; 630; 622,1; 471

Lekció: Zsidók 2,5-18

Alapige: Zsidók 2,10

Mert ez volt méltó ahhoz, akiért van a mindenség, és aki által lett a mindenség, hogy üdvösségük fejedelmét, aki sok fiat vezet dicsőségre, szenvedések által tegye tökéletessé.

Imádkozzunk!

A zsoltárban is megvallhattuk, Urunk, hogy isteni fenségedet, nagyságodat, méltóságodat dicséri a teremtett világ és mégis a legteljesebben az Úr Jézusban láthattuk dicsőségedet. Köszönjük azt, aki ő a mi számunkra. Imádunk téged, hogy Szentlelked és Ígéd által pedig azt a csodát ma is átélhetjük, hogy itt vagy: velünk az Isten. És köszönjük, hogy advent első vasárnapján ezt is kimondhatjuk: nemcsak feltámadott Úr, hanem eljövendő király, aki él és uralkodik. S ha éppen ma jönne el, az ő népét is a dicső országba átvezeti. Magasztalunk azért a dicsőségért, amit a tiednek ígérsz, Urunk.

Kérünk téged, hogy ugyanakkor a földi életünk bukásai, bűnei, elesettségünk miatt add a bocsánatot, a szabadítást. Vagy ha valaki a haláltól félne – ahogy hallottuk is –, szabadítsd fel teljesen. Köszönjük neked, hogy minden temetésen is hangozhat a vigasztalás ígéje. Áldunk téged, hogy most is könyöröghetünk azokért a családokért, akik ezen a héten vagy az elmúlt hetekben álltak meg a ravatal mellett. Köszönjük, hogy szólt a feltámadás örömhíre, és kérünk azért a vigasztalásért, amelyet az Úr Jézus megszerzett számunkra. Szentlelked által teljesítsd ki az ő szívükben is és mindannyiunkéban.

Kérünk arra is, áldd meg a gyermekek istentiszteletét. Köszönjük neked, hogy annyi helyen szól az ige csak itt Pasaréten is, majd este is.

Köszönjük neked, hogy ilyen ajándékozó Úr vagy, kérünk, a te ajándékokodat segíts nem csupán elfogadni, hanem aszerint élni is meggazdagodva tebenned. Jézusért.

Ámen.

jelenti, hogy ami a teremtéskor megvolt még Évának és Ádámnak, hiszen dicsőítettek az Urat – „Mi Urunk Istenünk, mily felséges a te neved az egész földön!” –, Isten fensége, nagysága, de ez elveszett a bűnesetben. A teremtett világ dicsóítja Istent, de az övéi, a bűnös ember, az elveszett ember nem akarja. Jézusban azonban beteljesedett mégis a 8. Zsoltár, és Dávid is tudta, hogy ezért lehet számomra is mégiscsak valóság, Jézus által én is dicsőíthetem mégiscsak Istent, ahogy ez a zsoltár bemutatja.

János evangéliuma 1. rész 14. versére bizonyára emlékszünk: „És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal.” Valóságos ember, aki dicsóítja az Istent, az Atyát. De hogyan?

Ez a hangsúly a 10. versnek: „akiért van a mindenség, és aki által lett a mindenség”, az Isten. Az ő isteni dicsőségét miben mutatja meg a valóságos ember Krisztusban? „...szenvetések által tegye tökéletessé...” – Jézus Krisztus tehát a szenvedések útján járva jutott el a dicsőségbe.

A tökéletessé tenni kifejezés nem valami erkölcsi értelemben értendő, hanem egyszerűen arra utal, és többször is szerepel ez a Zsidókhöz írt levélben, hogy valami, amit elkezd, azt végbe viszi, beteljesíti. Nem lesz befejezetlen – ilyen értelemben tökéletes lesz. A 10. részben is van egy gyönyörű kijelentés, ez nagyon személyes lehet, remélem számunkra, ha halljuk: „Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszenteltekét.” Ebben már van mindenképpen lelki tartalom is, erkölcsi értelemben is természetesen, de itt is a hangsúly mégiscsak azon van, hogy valamit végbe vitt – múlt időben, pedig mi még itt élünk a földön.

Az a titok van itt, hogy Jézus nem Supermanként jött a földre. A Superman filmek lehet, hogy nagyon kedves, aranyos mesék, de Jézus nem így jött a földre, nem is burokban, hanem pontosan úgy, ahogyan akikért jönnie kellett és akikért fejedelem – szenvedésen át a dicsőségbe, kereszt útján a korona.

S hogy ez nagyon komoly volt, ez a „szenvetések titka”, az nem csupán a megkísértetései és mindaz a szenvedés, amit a fogantatásától végig el kellett hordoznia egész a kereszthalál gyötrelméig – mert addig volt engedelmes –. Hanem ahogy néhány szövegvariánsban, az ókori szövegvariánsokat, ahogy megtalálták, néhány kéziratban az Isten kegyelméből kifejezés helyett a 9. versben ez áll, hogy 'Isten nélkül' – Isten nélkül mindenkiért megízlelje a halált. Megkoronáztatott és a végén ez volt a 9. versben: „Isten kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált” – Isten nélkül.

A kegyelméből jelzi, hogy mi volt az ára annak, hogy az elveszett bűnös mégiscsak az Úré lehessen. De az 'Isten nélkül' kifejezés jelzi, hogy tényleg mennyire mélyre kellett menni a szenvedésben, hiszen az „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” kijelentése Jézusnak a kereszten jelzi, hogy mit jelent az Isten nélkül. Gondoljuk el: az Isten Fia, aki valóságos Istenember, méltóságos, hatalmas, fejedelem, nagyobb az angyaloknál, de amikor a megváltást be kell teljesítenie, tökéletesé kell tennie, akkor mégiscsak elhagyatott az Istentől – Isten nélkül. De éppen ezért lehet Isten kegyelme valóság, amikor meghal Jézus.

A végén olvastuk, hogy főpapként vállalta az engesztelő szolgálatot – itt is Istennek – és így lehettek az elveszett bűnösök Jézus testvéreivé. De mit olvastunk, hogy ezeket a testvéreket kicsoda adta Jézusnak? Az Isten.

„Üdvösségük fejedelme” tehát Jézus adventben, aki mindent elvégzett, eljövendő Úrként dicsőségesen jön el de nemcsak őt várjuk már és nemcsak őt láthatjuk

ÜDVÖSSÉGÜNK FEJEDELME

reménységgel is mindig a mában, nem valami távollévőben, hanem láthatjuk benne, általa az Istent is – most mondjam így –, a Szentháromság Istent. És akkor hogy látjuk ezt az Istent? Családtagként. Mert ha Jézus testvérei vagyunk, akkor családtagok.

Te családtagja vagy-e már ennek az isteni családnak? Te is oda tartozol-e már ebbe a családba? Ez nagyon fontos kérdés, mert nemcsak a földi életben nem mindegy ez, hanem az örök életben pláne nem lesz mindegy. Gondoljunk bele, hogy akik nem családtagjai ennek a családnak, azok amikor Jézus eljön – és ha ma jön el, akkor már ma ez átélhető –, Jelenések könyve bemutatja, hogy azok menekülnek Jézus elől. Mondják a hegyeknek, a szikláknak, hogy: – Rejtsetek el annak haragja elől, aki jön! Az övéi pedig pontosan fordítva. Itt testvérek, a másik képben pedig vőlegénymenyasszony kapcsolattal mutatja, mint ahogy a menyasszony várja a vőlegényét. Hát ő nem menekül előle a menyegző napján! Az azért fucsa lenne, ha nem akarna bejönni a menyasszony a templomba az esküvőre. Várja, szalad elé, hogy együtt jöjünk. „Üdvösségük fejedelme” – Jézusban a dicsőséges Urat látni, Istent, az Atyát, a Szentháromság Istent.

A másik az angyalokhoz való viszonya. Valakik biztosan nem lesznek tagjai Isten családjának: az angyalok. Hallottuk, hogy nem az angyalokat jött megváltani Jézus, nem őket jött felkarolni. Itt elsősorban lehet a bukott angyalokra is gondolni.

Amikor valaki még akár itt is, aki itt ül, vagy itt a teremben, vagy a nagyteremben, kisteremben, vagy a baba-mama szobában és hallgatja az igehirdetést, az Úr szavát és nem biztos abban, hogy én családtagja vagyok-e ennek a családnak, de az a lehetsz akár még ma is. Nem kell megvárni a holnapot. Nemcsak azért, mert Jézus ma is eljőhet, hanem egyszerűen azért, mert jó ebbe a családba tartozni, hiszen kegyelmet nyert bűnösök családja. De bárki, aki még most nem biztos, ennek a családnak a tagja lehet.

Az angyalok nem, mert Jézus őket nem jött megváltani. Az Ábrahám leszármazottait jött megváltani. Ábrahám magvát – olvashatjuk a Károliban.

Pedig az angyalok nem is akárhány. Ők is valóságos személyek természetesen. A sadduceusok, emlékszünk, nem is hittek bennük. A Zsidókhoz írt levél olvasói között is lehettek problémák, ezért is kellett ezeket a kijelentéseket leírni. De egy biztos, hogy nem akárhány az angyalok. Még a bukott angyalok is hatalmasok. Lásd, hány-szor a kísértésben azért bukunk el, mert valahogy erősebb a kísértő. De ha azokra gondolunk, akikről olvashatunk a Bibliában, az Ó- vagy az Újszövetségben, még a legnagyobb hithősök is, emlékszünk, volt, hogy elájultak, pedig férfialak jelent meg előttük, de a férfialakban érezték ők is a menyeyi, angyali személy dicsőségét, fenségét. Hatalmas és dicső személyek, nagyon nagyok, de Jézus náluk sokkal nagyobb és nem őket jött megváltani.

Sőt, mit olvastunk épp az 1. rész végén? Hogy ezek a hatalmas uraságok, dicsőséges személyek: „Nemde szolgáló lelkek azok valamennyien, akiket szolgálatra küldtek el azokért, akik örökölni fogják az üdvösséget?” Kikért szolgálnak? Kiknek szolgálnak ezek az angyalok? Istennek az övéiért. Szolgálók. Gondoljátok el, hogy amikor az Úr nem maga akar segíteni, hanem küld egy szolgáját vagy többet. Gondoljunk olyan történetekre, ahol angyalok szerepeltek. De a mi életünkben is, ha nem is látjuk, bármikor bekövetkezhet.

És a sátán? Olyan jó ezt kimondani, hogy ő is angyal. Testvérek, a Star Wars filmeknek, akármilyen jó filmek is azok, a hitképzete, hittudata az a bizonyos keleti misztika féle. És ez nagyon beivódott már a magyar társadalomban is. Hallottuk, tény,

hogy sajnós még az egyházi gondolkodásban is vannak, akik nem imádságról beszélnek már, hanem meditációról. Benne van ebben az egész kérdésben, egész dologban, amit egyházinak mutatnak be, keresztyénnek, ez a keleti misztika, amelyben az a jellemző, hogy a jó és a rossz egyensúlya, az a lényeg.

A sátán a teremtmény, Isten pedig teremtő. Ha pedig a sátán angyal, akkor Jézus nagyobb nála. Itt hallottuk, hogy az üdvösségük fejedelme az az isteni személy, aki valóságos ember lett, szenvedett.

Hogyan is győzte le a sátánt? A legnagyobb fegyverével. A sátán legnagyobb fegyverével győzte le Jézus a legnagyobb ellenségünket, a sátánt. Mi a legnagyobb fegyvere? A halál. A halál által győzte le a sátánt. Most a halál nemcsak a testi, hanem minden, ami ehhez kapcsolódik a bibliai kijelentésben.

Semmi hatalma nem lehet a sátánnak, ezt a legkeményebb kifejezést használja itt vele kapcsolatban, hogy „a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt”. Ez nem azt jelenti, hogy kiiktatta őt már most. Az majd az eljövetelek lesz, hogy a sátán is vettetik az örök tűzbe, az örök kárhozát ítéletébe. Neki is át kell élnie majd. Most még ügködhet, de mégis a hatalma Jézushoz viszonyítva, aki fejedelem, micsoda? Megsemmisítettett. Semmi hatalma nem lehet a sátánnak. A láncos kutya kifejezés ezért beszédes. Végso megítéltetés Jézus eljövetelek, de már most a mi földi életünkben is ezt éljük, ezt tapasztalhatjuk.

Gondoljunk bele, a hasonlítást hadd mondjam így: ha Isten akarata szerinti szenvedést is vállaló és azt beteljesítő szenvedő Jézus, a fejedelem megsemmisítő vereséget mért a sátánra már ott a kereszthalála, feltámadása győzelmében, hát milyen lesz az ő győzelme, az ő dicsőséges győzelme? És mi lesz a sátán veresége, amikor dicsőséges Úrként jön el?

Jézus Krisztus ilyen fejedelem. Látod-e, amikor a sátánra gondolsz, a kísértőre, az ördögre? (A diabolosz szó van itt, a szétdobáló.) Látod-e, hogy egyáltalán nem is kellene rá gondolni? Minek foglalkozni valakivel, aki kisebb Jézusnál? Ha meg bajunk van vele, akkor megint ne vele foglalkozzunk, mert mi semmire nem megyünk vele, mert mi gyengébbek vagyunk az angyaloknál most még, de Jézus nem. Nézz Jézusra! Lásd Jézust! Ezért is hirdettetik a 10. versben is: „Mert ez volt méltó ahhoz, akiért van a mindenség, és aki által lett a mindenség...” – az Isten – „...hogy üdvösségük fejedelmét, aki sok fiat vezet dicsőségre, szenvedések által tegye tökéletessé.” Úgy lett tökéletessé a szenvedések által, hogy közben a sátánt legyőzte.

És milyen a kapcsolat Jézus és az övéi között? Talán ez lesz számunkra a legszemélyesebb, de már a másik kettő sem személytelen, remélem. Hogy mondja? „Üdvösségük fejedelmét” – tehát ahogy a másik képpel élve: Jézus király, de a királyt soha nem csak önmagában mutatja be, hanem mindig a népével együtt, akik az ő országa tagjai. A menyasszony, a vőlegény – a vőlegény és a menyasszony kapcsolata is erre utal. Krisztus teste is: Krisztus a fej, az ő népe a teste. Jézus mindig kész arra, ő önmagában is teljes lehetne – ráadásul Szentháromság Istenként pláne –, de ő mégis az ő népét vállalja, és önmagát úgy jellemezteti a kijelentésben, hogy az ő népével együtt: „üdvösségük fejedelme”.

Ilyen kifejezések voltak még itt, csak felsorolom, magasztosak: fiak – tehát itt van az, hogy Isten családja tagjai, Isten gyermekei.

Nem büntelenek sajnós, kísértésbe eshetnek még, de mégis megszenteltek – olvastuk –, megszenteltek. Megint az, hogy valakihez tartozni, és közben tiszta, ezt is jelenti.

ÜDVÖSSÉGÜNK FEJEDELME

Az Ábrahám magva, Ábrahám utódai. A Károli fordítás azért tetszik nekem jobban, mert emlékszünk, hogy amikor a sátánnak elhangzott a rossz hír, mert neki hangzott a bűnesetnél, ami viszont számunkra is, Ádám, Éva számára is ősevangélium, evangélium volt, örömhír, hogy az asszony magva a kígyó fejére tapos. A sátánnak jött a hír, hogy teneked véged, nem lehetsz győztes, hiába győztél látszólag most. Nekünk pedig, az övéinek mindig hirdeti a 'magva', az 'utód', a 'leszármazottak' kifejezés – egyes számú, de többes számú jelentéssel –, hogy kihez tartozunk. Ábrahám magva, Ábrahám leszármazottai – de Jézus is az Ábrahám magva, ennyire szoros a közösség az Úrral. Tehát Ábrahám utódai a lelki utódok.

Micsoda kiváltság ez, testvérek! Itt hadd mondjam újra: ha valaki még nem tartozik ide, ha még nem vagy Jézus családtagja, akkor nézz Jézusra. Nézd meg, hogy ő kicsoda lehet számodra. Helyetted ő nem fog hinni. Nem is akar. Ő megtette azt, amit neki kellett és a Lelke által és ígéje által munkálkodik, hogy az elveszett bűnös, ha az vagy még, térj meg hozzá, még ma.

De nekünk is Jézusra kell nézni, ha már családtagok vagyunk. Mert bármennyire is magasztos kifejezések vannak itt az Úr családtagjaira, családjára, mégiscsak ott van ez a fájó igazság a végén: „Mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek.”

Mégiscsak segítségre szorulókat vagyunk tehát, mert a földi életben élő hívő nép kísértésbe eshet. Nekem azért ma nehéz volt kísértésbe esni, mert már reggel felkeléskor tudtam, hogy prédikálni kell és nem illik kísértésbe esni és abban elbukni. Illetve hát kísértésbe eshettem volna, de ilyenkor az Úr úgy megvéd. Valamelyikőtöknek sikerült kísértésbe esni ma reggel vagy délelőtt 10 előtt? És el is bukni talán? Segítségre szorulunk.

De „üdvösségük fejedelme” – adventben ez minősítetten beszédes. A 'fejedelem' szó itt szerepel, a Cselekedetek könyvében még kétszer és a Zsidókhöz írt levélben is még egyszer, a 12. rész 2. verse, azt gondolom ismerős lesz számotokra, az új Károli-fordításból olvasom, ez visszaadja a jelentésnek a súlyát: „Nézzünk a hit elkezdőjére és bevégezőjére, Jézusra.” A Károli-fordítás így mondja: „Nézzvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra.” Elkezdő – bevégező. Fejedelem, fővezér, elöljáró. Nem a szocializmus idején hangoztatott úttörő, hanem a bibliai értelemben vett úttörő-gondolat: megy elöl.

De ez az ő előlmenetele, fővezérsége, elöljáró, fejedelem volta nemcsak az, hogy megy elöl, hanem benne van a szóban az is, hogy von magával. Benne van tehát ez a vonzás, ugyanakkor benne van az is – hadd emeljem ki nagyon –, hogy valamit elkezd és azt ő bevégez. Az ő életében is, ugye „tökéletessé tette”, tétetett. Elkezdi az övéi üdvösségét és beteljesíti.

Mikor teljeseedik be az üdvösségünk nekünk is? Vagy mondjam így inkább: mikor teljeseedik ki? Amikor eljön Jézus. Tehát kétszeresen is bátorítás, mert a fejedelem szó is jelzi – „üdvösségük fejedelme”, ennyire biztos – és az eljövendő Urat várva minden nap a mában, ha holnap lesz az ő eljövetele, akkor holnap lesz az a ma. De ez reménység is. A hit távcsöve a reménység. Közel hozza azt, ami még jövőbeni, de közel van. A fejedelem szó is maga jelzi tehát, hogy elkezdette, bevégezti, és az ő eljövetele ígérete mint reménység is, hogy amikor eljön, akkor ez bevégeztetik.

„Üdvösségük fejedelme” – övéinek is azon az úton végzi be az Úr, amit ő is járt, ilyen értelemben is fejedelem. Szeretnéd megúszni a szenvedéseket? Én mindenképp! De hogyan Jézus nélkül tudjuk, akkor nem. Ha meg Jézus úgy vezet bennünket, hogy

szenvedés útján nekünk is a korona, akkor nem kell megijedni, mert az Úr tudja, hogy hogyan vezeti az övéit is, hogyan teszi tökéletessé ilyen értelemben az övéit is.

A földön – figyeljétek, itt nem a szenvedést mondta nekünk. Mit is mondott rólunk? „Mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek.” Hadd olvassam föl a Károli-fordításból is ezt a verset, mert még inkább kiemeli a szenvedésnek a hangsúlyát Jézusra vonatkozóan. Így szól: „Mert amennyiben szenvedett, ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, akik megkísértetnek.” Ez a fordítás adja jobban vissza az ősi szövegnek a hangsúlyait: Jézus szenvedett a kísértései is ennek voltak a része, ezért segíthet, nem azt mondja, hogy azokon, akik szenvednek, hanem akik megkísértetnek.

Nem tudom, hogy számodra ez kedves kifejezés lenne, hogy kísértést szenvedsz? Mert amikor ezt átgondoltam, arra jöttem rá, hogy én nem szoktam szenvedni a kísértést. Pontosan az a bajom nekem, hogy nekem nagyon jól esik a kísértés. Hát nem tenném, hogyha nem esne jól. Olyan kellemes érzések töltenek be, mikor a kísértés ér és megteszem. Persze utána fáj az ember szíve. Jobb ha előbb, mint később. Utána érezzük, hogy még szenvedést is okozhatunk a másoknak. Kísértést szenvedni – már az is ajándék lenne, hogyha szenvedésnek élnénk meg, mert akkor lehet, hogy nem is esnénk el.

Jézus viszont szenvedett és őneki szenvedés volt a kísértést is átélni. És azt mondja: nézz Jézusra, amikor kísértés ér téged, és akkor lehet, hogy meg lehet állni. A 4. részben mondja is, hogy olyan főpap, aki ismeri a mi nyomorúságunkat, el-esett voltunkat, úgyhogy nyugodtan járuljunk hozzá. Kinek látod és kinek tartod Jézust? „Üdvösségük fejedelme”.

Azért szenvedhetünk kísértést, ha kísértést szenvedünk, azért esünk kísértésbe, ha kísértésbe esünk, mert nem vagyunk angyalok. Ha angyalok lennénk, nem kellenek ezeket átélni, de hála az Úrnak, nem angyalok vagyunk, angyaloknál sokkal méltóságosabbak. De a lelki testvéreink sem angyalok. A feleségünk vagy a férjünk sem angyal. De nézzünk a családban is, meg a lelki családban, a gyülekezetben mindig az Úrra. Ő maga szenvedett, miközben megkísértetett, hogy fejedelem legyen és így vezessen dicsőségbe.

Ha elestünk, a mikeási ige mondja: „Elestem ugyan, de felkelek, mert ha még a setétségben ülnék is, az Úr az én világosságom!” Gondoljunk arra, mikor Jézus Péter nagy bukásánál ott a három tagadás után a végén, a harmadiknál ránézett Péterre jelezve, hogy: – Péter, én akkor is győztes vagyok, ha te most éppen buktál egy nagyot.

Ki is szeretném emelni, hogy Jézus mindenképpen mint fejedelem, dicsó Úr, dicsó király, olyan valaki, aki által elvégeztetett a megmentésünk kereszthalálakor, fel-támadásakor. Elvégeztetett megtartatásunk a földön élve. És elvégezteték végérvényesen a megdicsőülésünk az örökkévaló hazában, amikor eljön Jézus. Ő mindent elvégzett és mindent kiteljesít mint eljövendő Úr, mert üdvösségünk fejedelme – így hadd fejezzem be. Üdvösségünk fejedelme – így a legszemélyesebb.

Nézz erre az Úrra! Ha még elveszett bűnös vagy, kérd bocsánatát, fogadd el kegyelmét, mert ma is áll. És ha eljön ma Jézus, te is készen vagy. Ha pedig velem együtt családtag vagy, nézzünk az üdvösségünk fejedelmére, Krisztusra, aki még kísértést is szenvedett, hogy segíteni tudjon.

ÜDVÖSSÉGÜNK FEJEDELME

Imádkozzunk!

Imádunk téged, mennyei Édesatyánk, hogy az Úr Jézus ilyen fejedelem. Hódolunk előtted, hogy így vagy Szentháromság Isten és az Úr Jézus így Isten és ember, Megváltó, Megtartó. Köszönjük, hogy ennyire biztos az üdvösségünk és hálát adunk neked, hogy ennek az örömevel, reménységével élhetünk e földi életben.

Olyan nagy ajándék, Urunk, tudnunk azt, hogy a bukások után is föl lehet kel-nünk. De bárcsak, amikor kísértést szenvedünk, akkor meg is állnánk. Köszönjük, hogy Jézus ebben is segíthet.

És köszönjük, hogy az Úr akkor is megáll mellettünk, ha mi elesettek vagyunk. Kérünk, támogasd beteg testvéreinket, kórházban levőket így. Legyen nekik is elég a kegyelem, az Úr jelenléte.

Legyél, Urunk, a mi a mi népünkkel is. Urunk, a népünk annyira gyaláz téged, adj a mi népünknek hozzád térést, hogy ők is a te isteni családot hoz tartozhassanak.

És köszönjük, hogy a kárpátaljai magyarokért minősítetten is imádkozhatunk ma is. Adj nekik felüdülést, adj békességet azon a helyen.

Kérünk téged, támogasd azokat, akik reménytelenek, akik kilátástalan helyzet-be kerültek bármi miatt is. Akik pedig, most éppen a sikereket élik át, az örömet ebben a földi életben, őket is hadd tölthesse be annak az öröme, ami ennél még na-gyobb lesz akkor ott tenálad, hogy így egy népként, egy emberként várhassunk té-ged dicsőséges Úrként, Úr Jézus, fejedelemként, üdvösségünk fejedelmeként.

A te nevedért Urunk, mennyei Atyánk az Úr Jézus nevéért, kérjük, hallgasd meg imádságunkat.

Ámen.

471. ének

1. Fel, barátim, drága Jézus zászlaja alatt,
Rajta, bátran! megsegít és győzedelmet ad.
Bízzatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér,
Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
2. Lám, a Sátán serge talpon, szembetörni kész,
A legbátrabb harcosoknak bátorsága vész.
Bízzatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér,
Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
3. Szóljon a kürt, fenn lobogjon győzedelmi jel,
Így előre Jézusunkkal: néki győzni kell!
Bízzatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér,
Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
4. Harci zajban, küzdelemben oldalunkon áll,
Benne higgyünk, ő segít meg szívünk harcinál.
Bízzatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér,
Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!